

یک عهد نامه تاریخی

در بخش نسخ خطی کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران به شماره ۵۲۳۳ کتابی بنام «احمد شاه نامه» یا «تاریخ احمدشاهی» در شرح حال و کارنامه احمد شاه درانی بن زمانخان موجود است.

احمد شاه درانی از شهریاران نامبردار افغانستان است که در شوال ۱۱۶۰ هجری در قندهار بر تخت سلطنت نشست و بیست و شش سال پادشاهی کرد. وی شهریاری درویش منش و وارسته و خوبکردار بود (۱) و از ده دوازده سالگی به دربار نادر شاه افسار پیوسته، تا آخر عمر آن پادشاه بنزد او بود (۲) و نادر شاه از جمیع حسن اخلاق و رفتار نیک او اعتماد و علاقه فراوانی به وی داشت، چنانکه در مجالس گوناگون و در محضر همگان مکرر ازو به خوبی یاد کرده؛ می گفت: «من در تمام ایران و ت سوران و هندوستان مثل احمد خان مردی حمیده خصال و بسندیده افعال ندیده ام». (۳)

احمد شاه نیز بخاطر دوستی و الفتنی که با خاندان نادر شاه افسار داشت سال‌ها پس از درگذشت نادر شاه خ نوہ او را فرزند خوانده، به حکومت مشهد و توک گماشت. مؤلف احمد شاه نامه محمود بن ابراهیم بالاحصاری کابلی از فضلای آن روزگار واز دیوان مورد علاقه احمد شاه درانی است، و در مقدمه کتاب گوید که احمد شاه شخصاً به وی دستور داده است که تاریخی در وقایع سلطنت آن شهریار بنویسد. «احمد شاه نامه» حاوی مطالب مهمی پیرامون اوضاع آن عصر، زندگی رجال لشکری و کشوری و روابط سیاسی دربار احمد شاهی بوده، بویزه از جمیع نامه‌ها و مکاتب مهمی که در دیوان خانه سلطنتی وجود داشته و مورد استفاده نویسنده قرار گرفته است اهمیت فراوان دارد.

از جمله این استاد عهد نامه‌ای است از جانب عالمگیر ثانی امپراتور تیموری هندوستان که در سال ۱۱۷۰ هنگامی که احمد شاه درانی برای پنجمین بار از افغانستان (خراسان) به هند رفت و دهلی را تسخیر نموده، سلطنت هندوستان را دوباره به عالمگیر بخشید، به شهریار درانی نوشته شده است.

مسوده عهد نامه مذکور را که به خط سعادت خان سردییر دیوان خانه سلطنتی نگارش یافته مؤلف احمد شاه نامه از کتابخانه سلطنتی بدست آورده و متن آنرا عیناً نقل کرده است که ذیلاً از نظر خوانندگان می‌گذرد:

۱- ر که: رسم التواریخ ص ۲۳۰ - ۲۲۲ : سراج التواریخ ص ۸ - ۱۰

۲- ر که: احمد شاه نامه ص ۱۰ - ۳ - سراج التواریخ ص ۹

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على رسله محمد وآله واصحابه اجمعين.

باعت تحریر این نمیمه ونسطیر این وئیقه آن است که چون درین ولا از گردنش
فلک دوار وحوادث لیل ونهار حدیقه دولت علیه کورگانیه از باد خزان معاندان روزگار
بی طراوت و خوان این دولت ابد مدت از جهالت فتنه انگیزان بی حلوات و از حرکات
ناهنگار نمک ناشناسان تسلط سلطنت ممالک وسیع الفضای هندوستان از هم ریخته و
پاشیده بود و از این جهت تسلط کفره فجره به مرتبه ای رسیده بود که اکثر صوبجات
و متعلقات سلطنت را متصرف ورخنه در دولت علیه کورگانیه انداخته منشأ قبته گردیده
بود و بعضی نمک بحرامان آن دولت از راه نادانی در سر و علانيه به جماعت ضاله
کفره گرویده ، کار را به جائی رسانیده بودند که در اکثر متعلقات و حدودات ممالک
وسیع الفضای هندوستان مسلمانان از خوف کفار نابکار دست از اذان و صلوة بازداشت،
به کنج عزلت بسر می بردنند :

بیت

مهر درخشنده چو پنهان شود شب پره بازیگر میدان شود

و چون دولت علیه کورگانیه که منسوب به این خیراندیش می باشد و از قدیم
پروردش اسلام وقوت رونق دین مبین نبوی صلی الله علیه و آله و سلم درین دیار فرخند
آثار از ایشان به عمل می آید و بنده درگاه خلائق امیدگاه چون از اولاد آن او جاق
کیوان رواق و درین عصر به کفتن (۲) به خلافت این سلطنت منسوب ویارای آن نداشت
که خود سر دفع و رفع نمک بحرامان این او جاق کیوان رواق و کفره فجره نماید و هم
به سکوت گرد خالق الخلق بری الذمه نمی توانست بشود، بناء علیه چگونگی احوالات
این ممالک را به پایه سریر عرش نظیر شاهنشاه گیتی پناه خلد الله ملکه و سلطانه و افاض
علی العالمین پر و احسانه قلمی و مرسول نمود که اعانت به پادشاه پادشاه می تواند و
هم رفع و دفع کفره فجره بر جمیع اهل اسلام فرض عین و عین فرض می باشد .

به مجرد رسیدن احوالات این دیار شاهنشاه گیتی پناه از راه غیرت و حمیت
دینداری بالفوج دریا امواج و سیاه نصرت دستگاه عنان عزیمت را به این سمت معطوف

و کانها کوکب ادری (۱) مشعله افروز این دیوار شده ، تشریف شریف ارزانی فرموده ، به ورود این منزل مسعود معاندان و نمک بحر امان این دولت ابد طراز (را) به غضب شاهنشاهی معدوم و نابود فرموده ، تاج سروری و سلطنت ممالک و سپع الفضای هندوستان را از عنایات خدیوانه به محب ارزانی فرموده‌اند .

شعر

خدا یا تو این شاه والا نبار
که باشد فلک را به او افتخار
بر اورنگ شاهی بدآرش مدام بحق محمد عليه السلام

چون رموز نهان خانه غیبی و کنوز گنجینه لاریبی بر وفق آیه کریمه و عنده
مفاتح الغیب لا یعلمها الا هو (۲) نه چنان استحکام پذیرفته که فهم انسان بر سرحد
این توان رسید .

نه زین رشته سر می توان تافتن
به تقدیر ازین غمام معاندان و کفار نابکار به قدم هیمنت لزوم شاهنشاه گیتی
پناه ساخت این مملکت روشن و نورانی گردید و از الطاف و اعتاف شاهنشاهی حق
به مرکز خود قرار یافت .

بیت

شکر خدا که هر چه طلب کردم از خدا
بر منتهای مطلب خود کامران شدم
ما نیز در ازاء از این احسان بی اندازه و انتظام مهام تازه چکله سر هند را مع
توا بع و صوبه دارالسلطنه لا هور را مع توابع و صوبه دارالامان ملتان را مع توابع و
صوبه کشمیر را مع توابع به انضمام ممالک موضوعه که قبل ازین موافق دستور نادریه
به این دولت خداداد روز افزون منسوب بود به صیغه پیشکش دولت خدا داد گذرانیده ،
بعد ازان مستدعی گردیده ایم به این معنی کدیعنی خاطر مبارک شاهنشاه گیتی پناه راغب
سیر جهان و هرسالیه با اقليم دیگر تشریف شریف ارزانی می فرمایند و ولایات مفصله

فوق را به پادشاه ذی جاه معلی جایگاه تیمور پادشاه طول الله عمر شفقت شود که متوجه امور سلطنت خود گردیده، در هر امر به محب معاون و مدد باشد که من بعد از هم‌دگر مطلع و مستحضر بوده، به کومک و امداد همدگر ساعی باشیم که رخنه در امور مملکت و در آن‌ظام مهام سلطنت بهم نرسد.

موافق استدعای محب شاهنشاه گیتی بناء سؤال محب را مقرن به انجاج فرموده، پادشاهی دارالسلطنه لاہور و ملتان و کشمیر و تھہ و چکلہ سرہند، رامع توابع الى ائک به فرزند عزیز خود که تیمور پادشاه است - طول الله عمره - ارزانی فرمودند.

بیت

شب قدر است طی شد نامه هجر سلام هی حتی مطلع الفجر (۱)

و چنین قرار یافت که انشاع الله تعالیٰ به خصوص یکانکت [کذا] (۲) و وفاق دولتين علیتین به جهت تعیین حدود که عبارت از چکلہ سرہند و دارالسلطنه لاہور و کشمیر و ملتان مع توابع به انصمام ممالک موضوعه هندوستان که از تاریخ هفتمن جمادی الاول به صیغه پیشکش دربار عرش مدار اقدس قرار یافته است الى انفرض عالم چنانچه نسلا بعد نسل و بطناً بعد بطن به همین منوال خواهد بود و دشمن را هم دشمن و دوست «م را دوست تصور می نموده، هر کاه کمک و اعانت محب را در کار بود، پادشاه ذی جاه معلی جایگاه تیمور پادشاه طول الله عمره اعانت فرمایند که رفع تعدی معاندان و اهل فساد به عمل آید و هر کاه پادشاه معلی جایگاه تیمور پادشاه را امری اتفاق افت و مددی در کار شود، این محب بلا توقف اعانت نموده رفع هنگامه فتنه جوئی را خواهد نمود و به حکم او فوا بعهدی او ف به عهد کم (۳) چنین عهد و پیمان با دستور برقرار و استوار خواهد بود و هر کس که از اکابر و اصغر دولتين علیتین از راه ضلالت ناقض عهد گردد به لعنت خدا و نفرین رسول الله گرفتار شود. این چندی کلمه به طریق عهد نامه قلمی گردید که الى انفرض عالم استوار بماند.